

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Főter, Hermann-udvar I. emelet,
a külső folyosón.

Bérmintetlen leveleket csak ismert
közli fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Főter, a törvényszék melletti Neumann-
házak utcára nyíló helyiségében.

Hirdetések díjazásáról szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

Magiellen hatón és ünnepek után is

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:

Egyes évre	12 fr.
Fél évre	6 fr.
Negyed évre	3 fr.
Egy hóra	1 fr.

Videkre postán küldve:

Egyes évre	14 fr. — kr.
Fél évre	7 fr. — kr.
Negyed évre	3 fr. 50 kr.
Egy hóra	1 fr. 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

Reflexiók a bolgár küldöttség útjáról.

Arad, decz. 10.

Meg kell vallanunk őszintén, társaságunktól, hogy a magyar fővárosban monoton átutazó bolgár küldöttség a magyar nemzet általános rokonszenvének oly eclatans jeleivel fog találkozni, mely amíg egyrésztől kétségkívül hivatva lett volna a bolgár-magyar barátságot szorosabbra fűzni, másrészt demonstratív jelleggel fogva külgügyi hivatalunkat igen kellemetlenül érinti, s talán az Oroszországgal fennálló baráti viszonyról fogva arra az elhatározásra is bírta volna, hogy a küldöttséget egyáltalán el ne fogadják, mert nem szabad felednünk, hogy a nagy politikai legkevesebb az érdekek, mint inkább az állami érdekek után szokták követni, már pedig az is kétségbe vonhatlan, hogy minden bolgár-érdekeink dacára sem óhajtok minden áron háborút, nem még Oroszországgal szemben, pedig ha lehetett valamikor népszerű háborúja Magyarországnak, egy Oroszországgal kikerülhetlen hádjárt csakugyan az lenne; — talpon találna az minden magyart, tömörítne az eddig széthúzó pártokat, s olyan erő kifejtésére lelkesítené, melylyel a nagy hadereje államunk is a legkomolyabban kellene személni.

Hanem ha a bolgár nemzetet a sok tortura nem bírta elgyötörni, a világtól elhagyatva egyedül saját bizalma és szívós kitartása által képes volt országáról még eddig az elnyomtatás veszélyét elhárítani, a közeli veszély pillanatában okos és higgadt magatartásával a nagy nemzetek rokonszenvét maga iránt fölbreszteti, a magyarságot és magyar rokonszenvet erősen képviselő fővárosi lakosság és egyetem ifjúságban is volt annyi tapintat, hogy a mikor az érkező bolgár küldöttség elé kivonul, amikor azt fogadják, s amikor az általuk képviselt bolgár nemzet részére a magyarok rokonszenvét kifejezi, azt azzal a méltósággal nyugodtsággal teszi, mely a tüntetés jellegét erősíti ugyan, de nem okoz kellemetlen meglepetéseket egy más állam

helyi képviselőjének, s elejét veszi annak a föltevésnek, hogy ha esetleg a küldöttek akár magánál a csárnál, ha ugyan őket még fogadják, akár pedig a csár egyik vagy másik diplomatiái megbízottja előtt még most sem látzanának semmiben engedni, hogy talán e makacsodásnak a magyarok buzdító tüntetéseivel volnának okozói; és nem hozza zavarba a monarchia külgügyi hivatalát, mely nagyobb szerű — hozzá még utcazává válható tüntetés esetén már Oroszország iránti csupa udvariasságból is kénytelen lett volna az elfogadást megtagadni, ebből pedig legkevesebb hasznuk maguknak a bolgároknak lett volna.

Bulgária megbízottjai azért indultak utnak, hogy személyes előterjesztést tegyenek a hatalmaknak az országuk s Oroszország közt fennforgó ügyek felől, hogy közvetlen közelből nyerjenek tájékozást Európa akaratáról, hogy személyesen kérjék ki a hatalmak támogatását, s gyors intézkedését a fejedelmek kijelölése ügyében, és végre, hogy azon nemzeteknek, melyek a kísértés és megpróbáltatás idejében lelkében és érzelmeiben meglétek voltak, köszönetüket nyilvánítsák, s ugyanazt a jóindulatot a jövőre is kikérjék; s ha utazásuk irányát és sorrendjét figyelemmel kísérve örömmel látjuk, hogy a küldöttség legelső útját a mi államunkba irányozta, akkor igen nagy okunk van föltenni, hogy utazásukban a rokonszenv kinyerésének számítása mellett, még a hála érzete is vezérelte őket; de hogy Bulgária megbízottjai minket tiszteltek meg először látogatásukkal, annak azért is örülünk, mert ez győz meg minket arról, hogy külpolitikánk nem volt bolgárellenes, mert ha az lett volna, akkor vagy föl sem keresnek, vagy mint Oroszországot, utoljára hagynak, s ez győz meg minket arról is, hogy Bulgária bennünk nem csupán a rokonszenv, de egyuttal azt a hatalmas államot is iparkodott megtisztelni, a melytől reméli állami szabadságának tiszteletét, s ha kell, ha a szükség úgy kívánja, annak fegyveres erővel leendő biztosítását is.

a már akkor híres népszínműnekes. A társulatnak igen jól ment dolga és Szigethi directornak sem volt egyéb baja, mint hogy Bleipulver Dolfi is Székeshérvárról lakott.

Bleipulver Dolfi nagy ember volt akkor és első műmecenás volt, a mihez igen sok pénze volt, tehát tehette.

A társulatnál alig volt egy csinos portéka, mivel Dolfi ismeretségben nem lett volna. Dolfi nem volt ugyan valami Adonis, de hát egyik-másik színésznek már akkor is nagyon különös ízlése volt. Mi sem hiányzott tehát a Dolfi hódításaitól, mint egy igéző soubrette, a kinek a színházi élet tarkaságáról egyáltalán nem volt fogalma és így nem is igyekezett barátokat szerezni. Ez a pompás kis Mrjolinea egyformán megígérte Szigethit a director és Tamást, no meg a Dolfit, kinek minden csokrát visszaküldötte a kisköcs és hazamenet a kapu előtt tiz lépésre már búcsúra nyújtott kezét.

Ez a sajátos helyzet mindenki előtt tisztán mutatja, hogy előbb-utóbb válsággal fog végződni. Hasztalan adott Szigethi mindenféle szerepet a kis Margitnak, hogy brillírozzék, hasztalan dalolta előtte magát Tamás a sirásig és hasztalan ontotta Dolfi a legkiálthatatlanabb ortographiájú szerelmes leveleket hozzá értékes emlékek kíséretében. Margittal még mindig levett kalappal beszélgetett mindenki.

Egyszer aztán jött a nap, a nagy nap: a kis Margit jutalomjátéka. Az egész város készült reá és így természetesen Szigethi is, Tamás is, meg a Dolfi is.

Szigethi az öltözőjét virágoztatta fel és a színpadlást rakta meg később leomló virágágygyal.

Tamás egy inas-szerepet vállalt el a darabban és megígérte, hogy a hatás kedvéért énekelni is fog.

Dolfi híre terjedt, hogy egy akkora koszorút csináltatott, hogy hat ember fogja a színpadon felemelni.

A director elhatározta magában, hogy annak a koszorúnak az útját vágja és nem

A kis nemzet ezzel a küldöttséggel is jelét adta politikai eszélyességének és józan belátásának, s ezzel is egy újabb érdemet szerzett magának arra nézve, hogy rokonszenvünket, támogatásunkat a jövőre nézve még inkább kinyerhesse. Budapestben találkoztak bár tüntetésnélküli, de igazi, szívből jött szíves fogadtatással, a külgügyi hivatalban találhatnak mást, mire a rokonszenven kívül szükségük van, s a két oldalról nyert biztatás igen jó utatvalóul szolgálhat nekik a külföldi udvarokon át egész országuk szívéig, mert szebb, nemesebb és drágább ajándékot tőlünk alig vihetnének, mint nemes rokonszenvünket, mely öröködni fog érdekeik, s világítani szabadságuk fölött.

Még nem is nagyon régen volt, midőn Szerbiát a Belgrád elé rendelt dunai monitorral parancsoltuk köteles tiszteletre állami tekintélyünk iránt, akkor Szerbia ellenségünk volt, — azóta barátunk, mert belátja, hogy érdekeit megőrizni csak a mi segédelmünkkel tudja, s államunk be is bizonyította, hogy a baráti viszonyt a legalkalmasabb időben tudja megjutalmazni. A bolgárok is azt hitték előbb, hogy mi ellenségeik vagyunk, de ma már belátják, hogy az ellenséget nem nálunk kell keresni, s hogy ide jöttek első sorban, azt mutatja, hogy bennünk biznak legjobban.

Ha volt valamikor kedvező alkalom, mikor a monarchia érdekeit a keleten érvényesíthette volna, most bizonyára van s óhajtjuk is, hogy ez alkalom külügyi kormányunk el ne szalassza. Most egy kis jóakarattal biztosíthatja magának a befolyást háború és anyagi zavarok nélkül — jövőre tán egész haderejének teljes kifejtése mellett se lenne erre képes.

K.

A bolgár küldöttség Kálnokynál. A bolgár küldöttség tagjai Kálnoky Gusztáv gr. külügyminiszter esztörtékön délután fogadta. A miniszter öt negyed óráig beszélgetett a bolgár sobranje megbízottjaival, kik előtt kijelentette, hogy a legutóbbi delegatio-

engedi be a színházba azt a praeminálnt hat embert.

A kedélyek a végsőig fel voltak izgatva tehát, midőn esti öt óra tájban Dolfi a színházudvarra ért, valami tíz embert vezényelve, kik az óriási koszorút cipelték. Utánuk áradt valami száz főnyi kíváncsi, többnyire a Dolfi ügynekei, kik a gabonatizettel voltak vele összeköttetésben és hordárok, kik sok jó tringeldjót raktak már zsebre a kis Margit imádjának. Tehát nagyon ragaszkodtak hozzá és el voltak szánva a koszorú bejutását megvédeni szóval és ökölrel.

Midőn a menet a színpad emeletéhez víró lépcsőfokhoz ért, Szigethivel találta magát szemben. Megállottak. Egy ideig a director és Dolfi farkasszemet néztek egymással. Végre a director szólalt meg:

— Mit akarnak?

— Nagyszerű kérdés! — szólott idegesen Dolfi, — hát felvisszük a színpad elé a Margit kisasszonynak!

— Azt nem fogják tenni! Nem engedhetem meg, hogy az előadás ezért a zöld-ségért botránnyá fajuljon!

— Nem?!

— Nem!

— Akkor felvisszük erőszakkal! — kiáltott Dolfi elszántsággal és intett embereinek. Az első mozdulatnál azonban a director felkapta a nagy koszorút és maga után hurcolta a szűk udvarra. Dolfi és emberei utána rohantak és csakhamar irtózatossá dülködés támadt. Az utcáról csak egy özönlott be a nép és nem sokára mintegy háromszáz főnyi nép vette körül az egyedül maradt director, ki hatalmasan parírozott a támadókkal szemben.

Ezt észrevette az emeletből a sugó és gyorsan leiramodott a földszintre ivóba segítségért, jól tudva, hogy ott találja — Tamást. Ott volt, a legrettenetesebb busongásban.

— Tamás ur! — kiáltá a sugó, — jöjjen kérem, mert az udvaron verik a director!

— Micsoda? — riadt fel Tamás, — s felkapta fókását.

nális tárgyalások alkalmával a bolgár kérdésben kifejtett nézeteihez és álláspontjához valóztatlanul ragaszkodik, és hogy az osztrák-magyar monarchia kormányának szíves támogatja a bolgár népnek a válság megoldására irányzott törekvését. A minireliai hercegjelöltsége nem került szóba. A küldöttség tagjai a legnagyobb mértékben kielégítve hagyták el a külügyministeri palotát.

Változások az osztrák-magyar diplomatiai karban. Miként a „Times”-nek Bécsből távirják, hengerházi Hengelmüller londoni követesi tanácsos monarchiánál bukaresti követévé van kinevezve. Helyét Londonban báró Biegeleben, volt sophiai diplomatiai ügyvivő foglalta el.

A kir. Curia és a képviselőválasztások.

A kir. Curia egy választási felszólalási ügyben — mint az „Ügyvédek Lapja” írja, — a következő elvi jelentőségű határozatot hozta: „Tekintve, hogy az 1874. XXXIII. t.-cz. 9. §-a értelmében lelkészek és segédlelkészek jövedelmükre való tekintet nélkül választói joggal bírnak és e jogot gyakorolhatják, ha valamely egyházközségben hivatalos alkalmazást nyernek, a törvény ezen rendelkezéséből pedig önkényt folyik, hogy a már alkalmazott lelkészek és segédlelkészek a jogosultságukat nem veszthetik el az esetben sem, ha nyugalmaztatnak; tekintve továbbá, hogy a felebbrehozott esettől bizonyítványt kiűnik, miszerint H. G. szentszéki ülnök a szatmári egyházmegyében 1832-ik évtől 1885. évig mint mezőkeresői lelkész alkalmazásban volt s 53 évi lelkészi szolgálata után saját kérelmére nyugdíjaztatott, a központi választmány határozata megváltoztatja s nevezett az állandó névjegyzékbe felvétni rendeltetik.”

Országgyűlés. A képviselőház esztörtéki

rövid ülésen elfogadván végzésében és a Monarchia a közbüntetése kiadása és Nemzetországgal a szegény-jog védelme iránt kötött szerződésekről szóló törvényjavaslatokat, tárgyalás alá vette a jövő évre szóló ünnepi üzenet törvényjavaslatát, melyet M. ü. n. i. ch. előadó szakszertelen indokolt. Utána a javaslat ellen szótart röviden Boda Vilmos, Csánády és Szemecsek. — Fejérváry br. honvédelmi miniszter felszólalásában az ideai sorozás eredményét tüntette föl számadataival, kiemelve, hogy a negyedik korosztály nem mindenütt vétett igénybe s az ünnepiüzenetnek ez évől csak mintegy 2000 főre megy. Mútan az előadó még Csánády beszédére röviden, de magvasan felelt, a törvényjavaslatot egy általánosságban, mint részleteiben elfogadtatott. — Végül Tisza Kálmán nyújtott be törvényjavaslatot a budapesti fővárosi államrendőrség főkapitányi hivatala

— Verik a director urat!
— Kicsoda?!

— Dolfi ur, meg vagy háromszáz ember!

— Tyűh! a ki rézangyala van! Ezt már nem lehet hagyni! — s azzal rohant az udvarra. A mint odaért, belátta, hogy a Szigethit körülverő erős gyűrt a mig áttöri, addig szétépít a director. Felaltalta magát. Egy óriási ideája jött, olyan, hogy egy tábornokot a kellő időben győzővé tenne. Felrohant az emeletre, majd a külső folyosóra és onnan az alatta gomolygó tömeg kellős közepébe ugrott.

Egy pillanat alatt szétrebbent az elrömlt had, a hogy Tamást, mint deus est machinát az égből lehallani látták.

A director meg volt mentve.

A koszorú ezer darabra taposva hevert a földön.

A kis Margitot este a telt ház kifutylte.

A kis Margit pedig annyira elszégyelte magát, hogy három napig nem jött a színházhoz, a negyedik nap megszökött Dolfival.

Oh, azok a soubrette-ok!

Törös Tivadar.

AKumjasszin-család.

[57. Folyt.] (Regény.)

Írta: Henry Gréville.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: H. G. —

Második kötet.

LII.

A grófné nagylelkű határozatát hoz.

„Föltéve, hogy találkoztok egy régalmazó, a ki ilyen mesét kitalált, miféle bambáknak kellett lenni a kők, a kik azt elhitték?”

A mint a grófnének eszébe jutott, hogy Marizkij szülei ősi nemesi családból származnak, visszavonta a nagyon is erős „bamba” kifejezést; ennek helyébe azoknak a világban járatoságuk fölötti szánalomérzete lépett; különben ez a járatoság meg volt bocsátható olyanoknak, a kik hosszú idő óta birtó-

részére Budapestn megveendő házról, valamint annak megvétele, átalakítása és berendezésére szükséges kölcsön felvételének engedélyezéséről. — E javaslat a pénzügyi bizottsághoz utasítván, az ülés véget ért.

A képviselőház közgazdasági bizottsága

Falk Miksa elnöke alatt esztörtéki értekezletben tárgyalás alá vette a hazai iparnak adott állami kedvezményekről szóló 1881. 44. t.-cz. 2-ik §-ában foglalt kedvezmények neménybányászati vállalatokra való kiterjesztése iránti törvényjavaslatot. Széchenyi Pál gr. kereskedelmi miniszter utal arra, hogy a méltányosság és az illető bányavállalatok felvirágoztatásának érdeke megkívánja, hogy a fém- és fémcseszoró műveknek a feldolgozásához szükséges tisztítási és kedvezményi áron adassék. A bizottság erre elfogadta a törvényjavaslatot. Tárgyalás alá vétetett a Németalfölddel az áruvédjegyek oltalma tárgyában kötött egyezmény beczikkelyezéséről szóló törvényjavaslat. A bizottság egy Apponyi gróf által indítványozott szerkesztési módosítással elfogadta azt. Tárgyalás alá vétetett a Brazíliával az áruvédjegyek oltalma tárgyában kötött egyezmény beczikkelyezéséről szóló törvényjavaslat, a bizottság vita nélkül elfogadta azt.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

A deczemberi közgyűlés.

(Második nap.)

I. deczember 10.

Egy csomó száraz jelentés, felirat, átirat, leírás, árverés és adómentesség és megvan a mai ülés képe.

Hogy a városatyák nagy része meg se jelent, oda magyarázható, miszerint előre is tudták, hogy a közgyűlésen minden tárgy milyen sorsra jut.

Azok tehát, a kik kíváncsiságból járnak el a közgyűlésekre, bizást otthon maradtak.

Es ez egyszer nem volt szükség a többire sem. Szépen elvégezte volna a főjegyző, meg a tanácsnok.

El is végeztek s a közgyűlési fejek, még az ellenzékiek is fcllyást csak az igent bólintották rá.

Valószínűleg ezért történt, hogy a szélsőbéli padok oly hamar megürültek, miután az ellenzéki képviselők szinte restellették magukat ebbe a folytonos igenezésbe.

kukon visszavonulva élnek. Végül az jutott eszébe, hogy Vasszilissa férjhez menetele veszélyeztetve, sőt talán lehetetlenné van téve.

Az első benyomás — szinte szegyejlük bevallani, mert az általa használt kifejezés igen közönséges volt: „Ugy kell!” És a nemes hölgy elégtlenül támaszkodott hátra székeben.

„Igen, ugy kell! Mi szüksége volt e gonosz és ostoba gyermeknek arra, hogy az ő házat elhagyja és az ő tanácsa nélkül férjhez akarjon menni? Nem sokkal egyszerűbb lett volna a nagynevelő visszatérését nyugodtan bevárni? Nem megtalálhatta volna akkor is Marizkij ép ugy Pétervárt, mint Pavlovskában?”

A grófné észrevételül már egy lépéssel haladt előre: a Marizkijjal köteendő házasságra való gondolat nem tűnt föl előtte rendkívülinek. Ha egy alkalmatlan bizalmasa — a bizalmasok végre is majdnem mindig alkalmatlanokká válnak; a grófné is e tapasztalatra jutott, azért az emberek e fajtaját egészen száműzte házából — vagy indicsért megfigyelő figyelméztette volna, hogy Vasszilissa éppen azért szökött meg, mert nem akart oly igéretet tenni, melynél Marizkij számításán kívül marad, ugy ezt a figyelméztetőt a grófné szépen lefordta volna.

„Micsoda?” mondta volna a derék hölgy; „hogy én határozott ígéretet követeltem egy jövődő házasság iránt? — Soha! En kizárólag csak unokahugom bizalmát és engedelmességét akartam próbára tenni. A házamnál tanult finom modor és a tölem nyert kitűnő nevelés által hivatal volt arra, hogy meg a legmagasabb körökben is állást foglalhasson; és a makacsság és engedetlenség szelleme nélkül elkerülhetne volna mindazon kellemetlenségeket, melyeket most tűrnai kell.”

Es mindezek után még csodálkoznak az emberek, hogy még a részrehajlatlan történetíró is elferdíti a történeti tényeket! De hát mi is van abban rendkívüli? A legtöbb halandó ritkán tudja, hogy egy hét előtt mit gondolt és az a hibájuk, hogy mindennek, a mi reájuk vonatkozik, igyekeznek önmagukat csalódásban ringatni.

„Igen,” mondá a grófné magában, követvén gondolatmenetét, „ez az esztelen szökes volt az, mely unokahagomtól minden tisztességes embert elidegenített, a tény megítélésén teljesen hamis, de maga a tény igaz és nem tagadható. Ez ugyan igen sajnálatra méltó, de nem segíthetik rajta.”

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Deczember 11.)

Czigány történetek.

(Írók és művészek memoire-jaiból.)

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

XIII.

Tamás mint „deus est machina.”

Tagadhatlan, hogy Tamásnak a véréből sok pusztult el a régi foglalkozásának parlagasságából, de viszont később még több ment át a természetbe a legduhajabb szerepeiből. Évek óta ő éppen olyan az életben, mint a színpadon, ugy, hogy a kik ismerik, a mennyire gyönyörködni tudnak törtélmetszett eredetiségű alakításában, éppen annyira nehezen megemészthetőnek tartják az ő ismeretségét a couillásán kívül.

A kedves Rákosi Szidi a népszínháznál egy izben arról panaszkodott nekem, hogy Tamás őt tetteleg akarta egy próbán bántalmazni. A ki valaha beszélt e finom műtrünneltségű hölgygyel, elképzelheti, hogy mit jelenthet a Tamás fenekedése. (No de a Rákosi leányzó most már finomabb légkörben mozog.) Fedorák és a Ciprien-ok színpadán, a nemzetiben.) Egy izben egyik szerkesztősi kollégám is provokálni akarta Tamást, de nem tudott sértéseket kapni, mert el volt terjedve a híre, hogy Tamás egyszer már fokosával szalasztott meg két párbajsegédet u-pesti odujából.

A nagy népszínműnekesnek egyik legkedveltebb vonása azonban: antisemitizása.

Nem árt ugyan vele senkinek, mert csak ugy magában bömböl, mint egy bús oroszán, de sokszor nagyon mulatságos helyzetbe sodorja. Ennek köszönhetjük mi is az alábbi mulatságos intermezzót, melynek hőse a legkitűnőbb Parlagi Jancsi volt.

Abban az időben még sem Tamás, sem pedig Szigethi Imre nem voltak Budapestben. Székeshérvárról pályáztak és Szigethi Imre volt a Tamás directora, kit nagyon szeretett

Csak Steiner Jakab maradt ott, mert ő beszélni kívánt.

És nem is bánta meg, mert bár pártfelei el is távoztak, ez egyszer a tulajdoni igazat adtak neki.

Részletes tudósításunk a következő:

II.

Fábián László főispán elnöke alatt jelen voltak az ülésen S a l a c z Gyula polgármester, Institoris Kálmán, Urbányi János, Párcz József, Salló Domokos, Perger János, Varjassy Lajos, Barabás Péter, dr. Schuster Illés, Barkó Ferencz, Hez. Miksa, Bing Vilmos, Simay István, ifj. Kristyó János, Rozsnyai Mátyás, Varjassy József, Bund Henrik, Elias Armin, Lúthi Mor., Dániel Kálmán, Prodanovics Dome, dr. Schopkusz Ede, Wálldich Armin, Schor Albert, Komjáthy Zsigmond, dr. Adler Lipót, Ring Lajos, Virágh Lajos, Reichler Ede, Jirasek Lajos, dr. Múlek Lajos, Urbányi Béla, Tizii Lajos, Tarjányi Béla, Rajkay József, Hasz Sándor, Gyulay István, Nagy Kálmán, Bényi Lipót, Rosenthal Jakab, Szalay Antal, Csiky Károly, Lukács Miklós, Müller Károly, Domány József, Steiner Jakab, Scholz Alajos, Vizer Péter, dr. Postegay Lajos, dr. Rohitsek Ágost és Bing Ede.

Fábián László főispán megrögzött az ülést, üdvözlő a megjelent törvényhatósági bizottsági tagokat.

Folytatódott tárgyalatán a napirend, felolvasott a tiszti ügyész jelentése a Simay István és nejével a 374 []-olny marosparti telek adásv tele iránt kötött szerződésről, melyet a közgyűlés jóváhagyólag tudomásul vett.

A tiszti ügyész bejelenti a Ternay Ernővel a szegények házában elhelyezett és a rendőrség által letartóztatott egyének részére 1887. évben szükséges kenyérszállítás iránt és a Szalay Manóval az utcai petróleumlámpák világítása iránt kötött szerződéseket, melyeket a közgyűlés szintén jóváhagyott.

Ugyancsak a tiszti ügyész bemutatja Pellegrini Pasqualeval a legelőszori utnak a fejlesztő utat a kirivírt terjedő részen a felszólend munkák teljesítése, a megyeház-utca-tól a Petőfi-utcaig terjedő részen eszközölendő feltöltéssel, csatornázással és kövezéssel járó munkák előállítását iránt kötött szerződéseket.

A közgyűlés ezeket is jóváhagyta. Következett ezután az 1887. évre szóló légszűrővizsgálati napár megállapítása iránti javaslat, mely szerint az idén e téren nagyobb megtakarítás lesz eszközölhető. A közgyűlés elfogadta a javaslatot.

Tárgyalás alá vétetvén a tanács jelentése a zárolás-szabályrendelet tárgyában beérkezett belfüggetleni rendelethez, a közgyűlés valóban elfogadta a miniszter által kívánt többnyire statális módosításokat.

A brassói keresk és iparegyesületnek az országgyűlés képviselőházához intézett feliratát a hadsereg és honvédség szállításiainak decentralizálása tárgyában, a törvényhatóság pártolnia fogja, mert helyesnek és szükségesnek tartja, miszerint a szállítást nem egyes nagy vállalkozók, hanem a kerületi iparosok végezzék.

A tanácsnak a városi számvéoi hivatalnál vezetett reggeli követelések és tartozások behajtása, illetve leírása tárgyában benyújtott jelentésére a közgyűlés az illető követelések részbeni behajtását, részben a követelések behajthatatlansága folytán leírását rendelte el.

Következett ezután a városi iskolaszék jelentése az 1885/6-iki iskola-erről, melyet a törvényhatóság tudomásul vett.

A tiszti ügyész jelentése Radovány Kozsma városi földhasznosítási szerződési biztosítékának jelzálogi bekebelezéséről. Szintén jóváhagyólag tudomásul vétetett.

A tanács jelentésére az öv. Kovács szül. Gávora Gizella által uterem-utca 18. sz. alatt, Domonkos József által Ferencz-tér 1. sz. a., Mihajlovics Klug Anna által kismolnár-

utca 1. sz. a., Reich B. Károly által Erdélyi-utca 5. sz. a., Kovács János által válszto-utca 21. sz. a., Moravetz Jozsef által sár-utca 16. sz. a., Mihajlovics Józsa által közép-utca 31. sz. a., Koványicska Andris által cigány-utca 6. sz. a., Jasok Julia által Florián-utca 7. sz. a., Eleméry Jenő által Batthyány-utca 32. sz. a., Steinhübel Paula által fegyver-utca 6. sz. a. és Wesszely Ferencz által Lipót-utca 4. sz. alatt épített új épületeknek a községi adómentesség 12 évre megadottát.

A tiszti nyugdíj-bizottság jelentését Ritt Alajos v. lovas rendőr-örömler nyugdíjaztatása iránti kérvényére Institoris Kálmán adta elő.

Mintán a kiküldött orvosi bizottság a megvizsgált kérvényre a további rendőri szolgálata alkalmatlannak mondvata, a nyugdíj-bizottság számára 250 frtnyi évi nyugdíjhoz javaslatba, azonkívül pedig érdemei elismerésül 110 frtnyi kegydíjat.

Barabás Péter tekintettel kérvényező anyagi viszonyaira az összegnek 400 frtig leendő kiegészítését indítványozza.

A közgyűlés az indítványt elfogadja. Következett ezután a tanács jelentése a két honvédségi laktanya körüli átalakítások költségeiről, melyet Párcz József István terjesztett elő. A jelentés szerint az összes költségek 17670 frt 85 krt tesznek ki, s az átalakítások nemcsak kivétel nélkül sikeresen és helyesen ebttek meg, de sőt az összesen több oly munkát is végeztek, mely a költségelíranyzatba felvéve nem volt.

A jelentés jóváhagyólag tudomásul vétetett.

A tanács bejelenti a barak-kórház mellett szükséges jégverem felépítése iránt tartott árlejtés eredményét, mely szerint 397 frt 11 krt a jégvermet a Probst Ferencz és fia cég fogja felépíteni.

A közgyűlés az eredményvel megele-

szik. A közmunkaügyre és a törvényhatósági utak feuntartására vonatkozó szabályrendeletit javaslat módosításait, melyeket a földmívelési miniszter rendeletére a tanács eszközölt, a közgyűlés Párcz József István tanácsnok indoklására mind elfogadta s így a szabályrendelet újbol felterjesztetik.

Felolvasott a tanács jelentése világi-tási anyagok szállítása iránt tartott árlejtés eredményéről, mely szerint az olajai és milligyertyát ez évben olcsóbb feltételek mellett kapja meg a törvényhatóság. Jóváhagyott.

A casteri térképek megszerzése tárgyában benyújtott javaslatra a közgyűlés elhatározta, hogy a városi térkép-példányokból 5 — 5 példányt vesz meg. Összesen 1800 frt kerülnek. Ez összeg befoglaltatik a casteri telekkönyv és betűsoros névjegyzék ára is.

Barabás Péter szerint a térkép-felvétel csak akkor volna eszközölendő, midőn az egész területtel szabályozva lesz, nehogy a térképbe hibák ésszuszának be.

Párcz József István felvilágosítására a közgyűlés ettől eltekintett.

A tanács benyújtja jelentését a pálinkamérési regale-jognak beérdekés által való értékesítése iránt. Minthogy azonban a tárgy a törvény határidő elteltével került a napirendre az csak a januáriusi közgyűlésen lesz tárgyalható.

Felolvasott a gazdasági szék jelentése a bor- és sörmérési jog, továbbá a halászati jog beérdekése iránt tartott árverés eredményéről, mely szerint a bor- és sörmérési jogot 26250 forintért Weiss Adolt és társa nyerné el, a halászati jog azonban árverél nem jelentkezvén, újabb árverés tartandó.

után, mint e fiatal ember helyesen mondja, boldogságát egyedül én vagyok képes meg-alapítani? Legalább ő maga irt volna! De nem, merve, mint a vas! És én megesküdtem, hogy nem fogok engedni.

Ennyire haladt elmélkedésében, midőn a herceg kocsija megállt az ajtó előtt. A szivesen látott vendég belépett.

„Eppen jókor jön,” szölt a grófné, „nagy zavarban vagyok.”

„On, grófné? Még Minerva is zavarba jöhet?”

A herceg különös ezélatosság nélkül el-jól választott szavakkal jóvendőbeli anyósának bókot mondott. Az, a ki hasoló bünbe még zohasem esett, dohja rá az első követ!

Szeretelméről mosoly volt jutalma.

„Képzeld csak” — a grófné vonakodva elhallgatott. — „Különbön ön komoly ember, önnek mindent el lehet mondani: képzeld tehát, hogy valami nyomorult teremtes Péter-vartört egy levelet irt, a melyben unokahag-gom szokésének indoklókul ön jöli meg és találkoztak oly korlátolt elméjű emberek, akik ezt elhitték.”

„Oh!” szölt föl a herceg meglepetve: ugy tűnt föl neki, mintha gonosz csinyt követnének el vele. Meglepetése oly nagy volt, hogy nem is vette észre, hogy a „szökés” szó mily ellentétben van azzal, a mit a grófné ugyanezen tényről pár nap előtt mondott. Azt mondta ugyanis, hogy Görör asz-szony magával vitte leányát. Mostani szavai szerint azonban Vasszilissa megszökött. Csakhogy a szegény herceg más dolgokra gondolt.

„Mit szöl ehhez?” folytató a grófné, a ki ezt az „Oh!”-t saját felfogása szerint magyarázta. „De bármily együgyűség is ez a hír, még is nagyon rongta unokahagom hírnevét és pedig annyival inkább, mert az indok, mely ön arra indította, hogy unokahag-gomnak szokésében segélyre legyen, állítólag nem volt önérdék nélküli.”

„Oh!” kiáltott a herceg, de ezuttal már sokkal erélyesebben.

Földlt, mintha szándékában lett volna a rágalmazót földre tepetni. A grófnó visszatartotta és lecsendesítette őt; mire ismét leült.

„De ki találhatott ki ilyen alávalóságot?” kérde, minván meglepetéséből magához jött.

„Egy névtelen, mint a legtöbb hasonló esetben.”

„Unhoz volt az a levél intézve?”

„Nem hoztam, hanem az öreg Mariz-kijhoz.”

A közgyűlés úgy a bérbeadást, mint az újabb árverést elhatározta.

A tanács jelentését a Jirasek Lajos kérvényére a Bozok-utca végén levő telken egy tűzfűtő-berendezés tárgyában Institoris Kálmán terjeszté elő.

Ifj. Kristyó János pártolja. Herz Miksa, dr. Schopkusz Ede. és Steiner Jakab ellenzi a kérelem teljesítését.

Varjassy József szerint a kérvény addig nem teljesíthető, míg az erre vonatkozó szabályrendelet, melybe átközik, módosítva nincs.

Ifj. Kristyó János újbol pártol a felszólalása után Fábián László a felszólalók többsége értelmében határozatul kimondja, hogy a kérelem nem teljesíthető.

A t. ügyész jelentésére a közgyűlés a Kneffel Károly vállalkozóval az 1887-ik évben szükségeselt vasanyagok szállítása iránt kötött szerződést jóváhagyja.

Felolvasott ezután a tanács jelentése az aradi partestületnek lapunkban is közzét azon kérvényre, hogy a vidéki városokban épülő új házak adómentességének kiterjesztése iránt a miniszterhez felirat intézessék.

Mintán ez ügyben már többszöri felterjesztés történt, a közgyűlés újabb felirattól eltekint.

Utolsó tárgy volt a földmívelési miniszter egy rendelete, melyben a törvényhatósági bizottságot egy központi bizottság megalakítására hívja fel, a mely aztán a kereskedelmi és iparkamara újja szervezését végzi el.

E bizottság elnöke egy tisztviselő, tagjai pedig 3 kereskedő és 3 iparos.

Fábián László főispán javaslatára a közgyűlés elnököl Institoris Kálmán főjegyzőt, kereskedő-tagokul Sonntagh Gyulát, Koztka Gusztávot és Bing Vilmost, iparos-tagokul pedig ifj. Kristyó Jánost, Eckstein Györgyöt és Mittelmann Bódogot választotta meg.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Tarjányi Vilmos Barkó Ferencz, Kristyó János és Szalay Antal bizottsági tagok küldetvén ki, — az ülést véget ért.

K ü l f ö l d .

A francia miniszterválság esütőkön egy lépéssel közeledett megoldáshoz. A köztársaság elnöke több kiváló egyéniséggel tanácskozott s ezek között Goblet kijelentette, hogy nem vállalhja el a kormány megalakításának feladatát, mivel tölelesen egyetért Freycinet politikájával.

A köztársaság elnöke délután Floquet kamaraelnököt hívatta magához, aki azt ajánlotta, hogy Goblet utoljag kéressék fel a kormányelnöki tiszt átvételére. Erre a köztársaság elnöke nyolc értekezett Goblet-vel Floquet jelenlétében. Ennek aztán az lett az eredménye, hogy Goblet a cabinet-megalakítást vállalta. Remélik, hogy a kormány megalakítása szombatra befejeztetik, ha egyáltalán sikerül Goblet elnöke alatt kormányt létesíteni.

Párfi jelentések bizonyosnak mondják, hogy a lemondott kormány tagjai közül többen tárczát vállaltak a Goblet-kormányban, csak a külügyi, belfügyi, igazságügyi és pénzügyi tárczák fognak új tagokkal betölteni.

Kaulbars utthon. Kaulbars tábornok szt.-pétervári fogadtatásról a „Times” legutóbb érkezett számában a lap ottani levelezője azt jelenti, hogy a tábornokot az indóházban senki sem vár. néhány személyes barátján és egy-két bulgáriai menekültön kívül. Az orosz székvaróban, a levelező szerint.

A herceg annyira kérdőleg nézett a grófnéra, hogy ez kénytelen volt hangosan fölkiacszalni.

„Hát nem tudja, hogy unokahagom Marizkij Sándornak jegyese?”

„Mást hallom előzőr.”

A grófné figyelmesen nézett vendégére: ez az örömtől sugározni látszott. Vizsgálódásának eredménye által megnyugtatta, egykedvűen folytató:

„Valószínűleg elfelejtettem önnek mondani. Ha így látja őt az ember, majdnem azt hihetné az ember, hogy ez eljegyész önének örömet szerez.”

„Természetesen! Vasszilissa igen bájos teremtes és Marizkij csinos fiú, azt hiszem, hogy minden tekintetben érdemes rá.”

„Örülök, hogy ön jó hangulatban van. De a házasság még nincs megkötve; a névtelen levél Marizkij szüleihez volt intézve: és ezek micsodt beleegyezésüket adták, felvilágosításokat követelnek.”

„Akkor,” szölt a herceg és fölemelkedett, „rögtön utazom... hol is laknak ezek a derek emberek?”

„A moszkvai kormányzószobában.”

„Utazom tehát hozzájuk, hogy ezt a gyalázatos rágalmazat megczóljalm.”

„Csak higgadtan!” mondá a grófné mosolyogva. „Kedves herceg, ha unokahagomat alaposan tönkre akarja tenni, akkor csak lovat kell előjuttatnia.”

A herceg megint leült, még dureszabban, mint az előbb, hasonlóan a nyulhoz, melynek füleit megmarkolták.

„Föltéve, hogy a vád igaz lenne, nem lenne-e akkor is köteles az állítást tagadni és a tettejébe ezt a szegény Marizkij pártjában megölni?”

„Nos hát akkor utazzék ön! Kedves grófné, könyörgök, hogy utazzék Pétervárra; hisz ön a legjobban tudja, hogy a vád nem igaz.” „Oh, ő tudta nagyon jól,” gondolta magában a herceg és visszaemlékezett tal-lyal kiisrlétére, midőn Vasszilissa kezét megakartá kérni: de azért nem haragudott.

„Videlmézze meg az ártatlanságot! Ugy-e elutazik?”

„Eppen ezen gondolkoztam.”

A herceg elragadtatva csókoltá meg kezét. A grófné mosolygott ezen különös háladá-tossággal föl.

„Mennyire sürgősnek találja, hogy vetélytársát boldognak lássa!” mondá hamis-kásan.

nagyon feltűnt, hogy Kaulbars nem látogatta meg Gierst, ki pedig, mint Oroszország külügyminisztere, első sorban lenne érdekelve Kaulbars bulgáriai tevékenysége által. Ehhez járul, hogy állítólag Gatsinában, a czárnál sem találta azt a fogadtatást, melyre el volt készítve. Hogy Giers és Kaulbars között meglehetősen feszült viszony áll fenn, az a „Times” levelezője szerint arra vezetendő vissza, hogy a tábornok jelentését Bulgáriából egyenesen a czárhoz intézte és egyetlen-egyszer sem vett magának fáradságot, hogy Giersnek küldjön értesítést. Az orosz hivatászerű diplomaták általában nem igen szeretik a katona-diplomatákat s nagyon fájlatják, hogy ezek az orosz diplomácia illendőség tradícióit és szokásait nyiltnan, sőt kedvtelve megsértik. Eppen ezért a szt.-pétervári diplomata-körökben meglehetősen szigorúan itélik Kaulbars bulgáriai szereplése fölött.

A porta esetlenkedései. A porta legutóbbi diplomatiai lépése a nagyhatalmaknál nem körjegyzik, hanem csupán utasítás volt a porta képviselőihez, hogy ennek alapján szóbeli nyilatkozatot tegyenek. Sophiában átnyújtott a nagyvezérnek egy f. hó 5-éről kelt jegyzéke, a melyben a porta Miklós mingreliai herceg megráslasztását pártolja s egyuttal a bolgár kormányt felhívja, hogy ezen ügy további tárgyalására egy külön biztost küldjön Konstantinápolyba. A bolgár kormány — ez alkalommal is hangsúlyozva, hogy kész a bolgár-kérdés gyors megoldására áldozatot hozni, — megújította azon kijelentését, hogy tekintettel a Bulgáriában uralkodó hangulatra, a sobranjában nem tartja javasolhatónak a jegyzékben ajánlott jelöltet.

Legújabb posta.

A bécsi és az orosz diplomácia. Bécsből távirják a következő figyelemreméltó sorokat: A diplomatiai tárgyalások, a mióta a Bécsben megpendített unio-kérdés Oroszország vonakodása miatt háttérbe szorult, kizárólag a fejedelmválasztás kérdése körül forognak. Oroszországnak biztosan nincs oka panaszkodni, hogy jelöltje, Miklós mingreliai herceg, a kinek jelöltsége az első pillanatban nem valami kedvező benyomást idézett elő, az európai hatalmaknál kevés tekintetben és előkezeségekben részesült volna. Ha Oroszország komolyan veszi a jelöltséget, úgy mindenképp a bolgárokkal kellett volna egyezkednie barátságosan. Alandó tévedése az orosz politikának az, hogy a bolgárok gondolkodására, ohajaira és igényeire egyáltalán nincs tekintettel. A jelenlegi duzzogó politika épp oly kevésbé fog elzölöz vezetni, mint Kaulbars erőszakos politikája. A helyzet önmagában véve megbeszélendő befolyást nyújt Oroszországnak Bulgáriában, és Oroszországnak beláthatnak, hogy csupán a saját hibájuknak és nem idegen eselszövényeknek tudandó be, ha e helyzetet nem tudják megfelelően kiaknázni.

Kaulbars török kiadásában. Sophiából ismételtlen jelentik, hogy a regensket és a minisztereket Gadban naponként különböző kérelmekkel ostromolja. Ma azt követelte fölök, hogy csalakozzanak a mingreliai herceg jelöltségéhez és azt, hogy érvényesítsék befolyásukat a nemzetgyűlésnél Dadián érdekében. A kormány ezt visszautasította. Később Gadban felvilágosításokat kért a török-keletről határon levő csapatösszpontosítások fölül. Utoljag kijelentették tehát előtte, hogy rosszul van értelmezve, mert ilyesmi nincs készülében a nem is volt.

Vetélytárs? Miféle vetélytárs? Marizkij? Oh, ő nem vetélytársam!” szölt és elpirult az öregháza gondolatánál. Zina thearózsája kacsója balzsebében egy kis zsebkönyvben volt eldugva.

„Annál jobb! annál jobb!” ismét a grófné elégtelen.

„Mikor utazik el? Az idő mulik!” monda a herceget, teljesen meglepődve Don Quixote-szerűen.

„Holnap!” válaszolt a grófné jókedvűen.

A szűkséges intézkedések megtételére és a grófné esodálkozott önmagán, hogy a nagylelkűség eme tényét, melyet unokanővére oly kevésbé érdemelt meg, magára vállalt.

„Kénytelen lesz tölem bocsánatot kérni,” mondá magában a nemes hölgy; „nincs kedvem arra, hogy boldogjak legyek, a kit test-szerűen szeret akárhová tologatnának. Hogy férjhez mehessen, bocsánatot kell tölem kérnie és én meg fogok neki bocsátani.”

Ez volt az ok, hogy Kumjasszinóban ma felfordulás uralkodott.

LIII.

Zenaide egy avult koringót játszik.

A grófné lelkeben meg egy másik nehézség is támadt. Mit szöljön leányának és mit tegyen vele? Magával vigye? Ez annyit tenne, mint megismertetni őt sok mindenféle ármánnyal, a mit nem szükséges tudnia. Öcsésével és miss Juniorral falun hagyti őt? Ez esetben a vendégek, a kik a grófné elutazásáról mitsem tudnak, mint rendesen eljónének és Zina részint járátalanságból többit beszélne el, mint a menyői illenék, részint ügyetlenségéből a kíváncsiaknak elárulna olyasmit, a mit anyja semmi esetre sem akar nyilvánosságra hozni.

Most minden oly jó reudben volt! Kár lett volna az ilyen kedvező előjelek közt megindult idyllt megzavarni.

Ekkor a grófnának kiünő gondolata támadt. Mig leánya az ebédhez öltözködött, így szölt a hercegehez:

„Herceget, tulajdonképen mit is csinál most otthon?”

„En? kérdé Sürov, „semmit!”

„Önök jelenléte Pétervárt talán használhatna... Utazzék velünk, önnek ez csak egy kis kúratok.”

Az embernek oroszok kell lenni, hogy egy ótszáz óráig postakocsin tett utat kúratá-zásnak tekintsen; de ha az ember orosz, akkor nem talál ebben semmi különbséet. A hercegnék különben nem is kellett az élve-

N A P T A R .
Decemher 11. Szombat. Róm. osth. napt. Damás. — Prot. naptár. Damás. — Görög-ország naptár (november 20.). Pámonon. — Nap kél 7 óra 41 percz. Nyugazik 4 óra 6 percz.

Decemher 11. A Kölcsey-Egyesület második felolvasási ctyclussának első felolvasása délután 4 1/2 óra-
kor, a városház dísternében.

Decz. 12. Az „Aradi Casino-egylet” közgyűlése délelőt 10 órakor.

Decemher 20. Aradmegye rendkívüli közgyűlése d. e. 10 órakor.

H I R E K .

Arad és Vidéke.

— Személyi hírek. V a r g a Imre tábornok hadsegédével Aradra érkezett a dandártiszt iskola megvizsgálására. — Putti Comingio 33-ik gyalogezredbeli ezredes és ezredparancsnok Fehértémlomról Aradra érkezett, a várban állomásozó ezrednek első zászlóalját s a hadkiegészítő parancsnokságot megvizsgálni. Itt időzése két napra van tervezve.

— Aradmegye közigazgatási bizottsága F á b i á n László főispán elnöke alatt tegnap tartotta első ülését, melyen a megye alispánja, O r m ó s Péter ur megragadta az alkalmat arra, hogy F á b i á n László főispán urat első hivatalos tánykésekör a bizottság nevében üdvözölje, mit a főispán ur épp oly szívélyességgel fogadott. Az ülésen résztvettek: F á b i á n László főispán elnöke alatt Ormos Péter alispán, Szathmáry Gyula főjegyző, Joaneszku László tiszti főjegyző, Vannai János árszéki elnök, Párcz György kir. ügyész, Varjassy Árpád kir. tanfelügyelő, Pálffy József kir. főmérnök, Dráhotitsky Rezső kir. h. adófelügyelő, dr. Issekutz Károly főorvos, Barkassy Kálmán, Dániel Gergely, Nachtnébel Odón, Popovits János, Váscrhelyi László bizottsági tagok, Kadebó Kálmán t. főjegyző, Párisz Gábor, Verzár István jegyzők. A z a l i s p á n i jelentés szerint a megye területén a személybiztonság 1 esetben, a vagyonbiztonság 14 lopási esetben zavartatott meg, tüzest 11-szer fordult elő, átlá-koztat kár 7936 frtra rug, miből biztosítás révén megtért 6467 frt. L ó c s Rezső adó-felügyelő jelenti, hogy államadóban 267235 frt, hadmentességi adóban 17910 frt folyt be, eredmény a múlt év hason havához képest államadóban 39779 frttal kevesebb, hadmentességekben 2280 frttal több. A r v a s z é k i t y g d a r a b o k hátraleka volt 2982, ehhez jött novemberhavában 1540; elhúztetett 1870, hátralekban maradt 2652. Az egészségügyi állapotot l s e k e t z Károly főorvos jelentése kedvezőnek mondja. Gyógykezelte 565 gyermeket, 852 felnőtt, összesen 1417 egyén, meggyógyult 1068, javult 129, meghalt 110, ágyalatt maradt 110, orvosrendőri eljárás volt 1682 esetben. P a r e c z György királyi ügyész előterjesztése szerint letartóztatva volt 116 egyén, jog-érvényesen elítélte 65, feleltbezés alatt állt 25, vizsgálat alatt 26. Varjassy Árpád kir. tanfelügyelőnek az államellenes tankönyvek és térképek elkobzásáról tett jelentésére a közigazgatási bizottság megbizta előadó tanfelügyelőt az elkobzott könyvek s térképek megsemmisítésével. Ugyancsak tanfelügyelő indokolt előterjesztésére Nagy Pál csermői állami tanító ellen a fegyelmi vizsgálat lett elrendelve. Az új-palusi község előjárósága több éven át nem készített el az iskola számadását, a járási főszolgabírósg utján a számadásoknak 30 nap alatt leendő

zetet ürügyül használni, hogy a grófné indítványát pompásnak találja. Mikor az utazást sürgette, észbe sem jutott, hogy a grófné leányát is magával viheti; de hogy utólag gondolkozott, vizsgálatannak találta az arra való kilátást, hogy Zinát egy ideig nem láthatja. Oly hódolatlelősen küszölte meg a grófnó hírást, mint a ez uralkodónó lenne és neki a fehér-sas-rendet adományozta volna.

Időközben Zina is bejött. Ma még nem látta Sürovot; anyja annyira el volt foglalta egyéb dolgokkal, hogy nem volt ideje leányára gondolni. Különbön ez is hasznos dolgokkal foglalatkodott: ruhát, melyek Vasszilissa elutazása óta azon ürügy alatt; hogy nól, a mi pedig nem volt igaz, egye hosszabbra lettek csúszva, szigorú bírálat alá vette és a legszebbet, a mely neki legjobban állott, egy vasaltó segélyével valóságos mesterművé alakították át. Könnyed, fehér öltöy, finom, mint a hattyu pelyhe, helyenkint rikító vörös szalagokkal díszítve, övezte a fiatal leányt és a hasonló színi bárony szalagokkal összetartott barna fűrtök lehallottak a vörös övig.

Az első pillanatban észrevette, hogy valami rendkívülinek kellett történni és kezdte magát kellemetlenül érezni. Oly kevés bizalommal lett volna iránta a herceget, hogy a vele való előzetes megbeszélés nélkül szándékát anyjának elárulta volna?

De Sürov nyílt és bizalmas tekintete rögtön megnyugtatta.

„Holnap reggel velem utazol Pétervár!” monda az anya.

E szavaknál Zina arca annyi meg lepést és oly kevés örömet árult el, h e r c e g a herceget majdnem elnevette magát, babár igen kellemesen érintette az a gondolat, hogy a falusi jószágot nem szívesen hagyja el... A fiatal leány egy pillantása szemére vetette vidámságának időszertelenségét.

Vasszilissa, unokanővérét rendelkezett keze fölött, folytató a grófné; „Marizkij Sándorhoz megy férjhez.”

„Oh, mennyire örülök ennek!” szölt Zina és az illendősegi tekintetek figyelmen kívül hagyásával tapsolni kezdett.

„A házasság még nem történt meg”, folytató a példányosztó anya és minden egyes szavával lehitette leánya örömet. „Komoly akadályok jöttek közbe... De ez nem tartozik read”

(Folyt. köv.)

BUDAPESTI TŐZSDE.

December 8.

Pénz	Ár	Pénz	Ár	Pénz	Ár	Pénz	Ár
M. kir. aranyár. adóment 4%.	105 65	105 95	Magyar. orsz. bank részvény-társaság	—	—	Pesti közuti vaspálya	478
M. papíráradék adóment 5%.	94 30	94 60	Osztrák hitelintézet	295 50	298 50	Pesti közuti vasp. élvezet jegyek	280
M. vasúti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%.	152 50	153	Osztr.-magyar bank	890	895	Budapesti III. ker. takarékp.	99
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	12 50	12 50	I. magyar iparbank	152	153	Országos központi	505
M. 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment 5%.	99 75	100 25	Pesti keresk. bank	675	678	Pesti hazai első	7975
M. 1873. kel. ár. v. esz. (els.) adóment 5%.	127	127 50	Bécsi bizt. társulat	208	208	Egyesült Budapest fővárosi takp.	475
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment 5%.	118	118 50	Bécsi élet- s. jár. bizt. társ.	210	220	Magyar ált. takarékp. részvény	92
M. kir. nyereségy-kölcsön 100 frt	124 50	125 50	Első magy. általános bizt. társ.	3200	3220	Alagut	150
Tiszai és szegedi kölcsön 4%.	125	128	Fonciere pesti bizt. társ.	72 25	78	Általános waggon kölcs. társaság	77
M. k. földm. kötvények 5%.	104 50	105 50	Magyar-francia bizt. társ.	208 25	204	„Franklin”-társulat	218
1867. zárad. 5%.	104 50	105 50	Pannonia viasz. társ.	855	870	Ganz és társas. vasú. és gépgyár.	825
M. k. földm. kötvények horvát-ors. 5%.	104 50	105 50	Concordia malom	472	480	Gschwindt-féle szeszgyár	370
M. k. földm. kötvények erdélyi 5%.	104 50	105 50	Első budapesti malom	1045	1055	Gyapj. és biz. I. magyar	258
erdélyi jelz. urb. vk. (100 forint 5%.)	98	99	Erzsébet malom	223	225	Keresked. épülete	650
Székelyvári kötv. (100 frt) 5%.	98 75	99 50	Hengermalom	583	595	Könyvnyomda „Athenaeum”	1100
Pest városi kölcsön 1870. évbeli 6%.	104	106 50	Luiza malom	283	285	Pesti	259 50
1871. évbeli 6%.	104	109 50	Molnár és sütők malma	380	385	Köszönt. és téglagy. (Drasche)	75 50
Budapesti f. 1880. kölcsön 6%.	100 50	101	Pannonia malom	750	780	Nemzetközi waggon-kölcsön-részv.	78
Budapesti bankgy. részv. 5%.	103 50	103	Viktoria malom	200	215	Pesti építő-társaság	97
Magy. ált. hitelbank	307	307 50	„Adria” m. tengeri hajóz. részv. t.	189 25	190	Rimamurány-salgótar. vas. r. v. társ.	153
Magy. jelz. bitl. II. kib. in. elismv.	144 50	145	Alföld-fiumei vasút 5%.	182	183	Salgótarjani közszab.	175 50
Magy. lez. és pénzváltó	104 60	104 80	Bátaszék domb-zákány vasút 5%.	106	107	Schlick-féle vasú. és gépgyár	900
			Déli vasút 5%.	173	173 50	Schlick-féle vasú. és gépgyár II. kib.	310
			Eszaki vasút 5%.	189	190	Serfőzde első magyar	165
			Erdélyi vasút 5%.	151 50	152	Sertéslizáló	105
			Győr-sopron-ebenfurti vasút 5%.	176 50	177	Sóskuti kőbánya	105
			Kassa-óderbergi vasút 4%.	171 50	172 50	Spódium- és csontlisztgyár	188
			Magyar galicziai vasút 3%.	249	250	Szálloda-részvényszeresítés	270
			M. ny. v. (sz. győr-gránci vasút 3%.)	351	252	Téglá- és mészkőutó utlak	104 75
			Osztrák államvasút 3%.	379	382	Török dohánygyárak	
			Pécs-barcsi vasút 3%.			Gőztéglagyár kőbányai szelz. nélk.	
			Tisza-vidéki vasút 3%.			M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.	
			Osztr. dunagőzhajózási társ. 3%.				

20867-86.

Felhívás.

Arad sz. kir. város bel- és külhatárának kataszteri felmérése befejeztével, a kataszteri térképek és egyéni birtok-visszonyok folytonosan helyes nyilvántartása céljából, az 1885. évi XII. t. cz. végrehajtása tárgyában (45055/1885. sz. a. kelt pénzügyminiszeri utasítás 3. §-a, illetve 13. §-ai értelmében felhívjuk az illetőket, kik Arad város határában örökösödés, bírói ítélet, adásvételi, vagy csere-szerződés, végre községi birtok felosztás alapján ingatlanot szereznek, hogy azt, a vonatkozó iratok és az esetleg megosztás alá került birtok-terest hiteltel tervszelátának bemutatása és egyszerű másolat nyújtása mellett, Kelenyi János alszámvivőnél, mint birtok-nyilvántartónál az ügylet keltétől számított 30 nap alatt annál inkább bejelentés, mert a bejelentés elmulasztása, vagy az említett tervszelát be nem mutatása esetén, az 1883. évi XLIV. t. cz. 100. illetve 101. §-a szerinti, adóterg eltilkolása miatt a kincstárnak okozott kár 1-3 szorosán, esetleg 1-500 forintig terjedhető bírságban fogva elmarasztalni.

Arad, 1886. december 3.

A városi tanács.

Huzás már karácsonkor.

Kincsem-sorsjegyek kaphatók a lap kiadóhivatalában.

Kincsem Sorsjegy 1 II sorsjegy 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, váci-utca 6. sz.

Téli mulatókhoz nagyon alkalmas hangszert az annyira elterjedt

ARISTON,

ára 6 kottáva együtt 22 frt. Kisebb „Ariston” 6 kottáva 16 frt. Minden egyes darab kotta 60 kr.

Bővid magyarázata az „Ariston” zeneszerzőnek a következő:

Egy egyszerű lenyomó által az „Ariston”-szekrény, tetejére oda erősített, kemény papírból készített kotta által változik a zenedarab, minden egyéb teendő nélkül és minthogy több ezer zenedarab van, melyeket változtatva az „Aristonon” eljátszani lehet, egy egyszerű csavarnak forgatása által. — Minden nemzeti dal és táncdarab (kittinó francia-négyesek is), operák és operettek, marschok vannak így leköltözve. — Egy jól hangzó „Ariston”-nak hangja elegendő erős, nagyon kellemes hangzásu, közelben közelben is nem fűlértő, úgy hogy táncznál a cigányzenét pótolhatja.

Csomagolás nem számítatik. Kedvező feltételek mellett részletfizetésre is kapható.

Ernyei Gyula.

Ménés hegyközség

közügye

f. é. decemberhő 19-én, d. e. 9 órakor fog Ménésen, a község-háza tanácstermében tartatni, melyre a t. szőlőbirtosok tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

- Az 1885. évi hegyközségi számadások felolvasása és jóváhagyás végett bemutatása.
- A phylloxera-vész továbbterjedésének meggátálása végett a megye közigazgatási bizottságának kebeléből szervezett küldöttség által kidolgozott javaslat felolvasása és az e felletti határozat hozatala.
- Általános tisztújítás.

Ménés, 1886. december 5 én.

726-2.3 A hegykapitányság.

19264-1886. Aradmegye alispánjától.

Arlejtési hirdetés.

A garahoncz-madriszt-szlatinai utvonalon 16 hid és átvezetnek kijavítása s néhányuk ujbolí építése elrendeltetvén, ezen építkezéseknek árlejtési utjának biztosítása iránt 1886. évi december 23-án, d. e. 9 órakor 2222 frt 13 krnyi költségvetés mellett, Aradmegye alispáni irodájában nyilvános árlejtési tárgyalás fog tartatni.

Melyekénti tárgyalásra vállalkozni szándékozik 10 százalékos bányópénzzel ellátva azal hivatnak meg, miszerint az árlejtési feltételek és tárgyatok addig is a helybeli m. kir. államépítészeti hivatalnál tekinthetők meg.

Arad, 1886. évi december 8.

730-1.2

Ormos, alispán.

Hirdetés.

A Temesvárti székelő csász. kir. 7-ik hadtest-parancsnokságának 7348/886. sz. a. kelt felhívása nyomán ezennel közhírre tétetik, hogy mindazon katonai kötelezettség alatt nem álló szigorló orvosok, sebészek és orvostudorok, kik háboru esetén a katonai kórházakban itt helyben Aradon, vagy máshol orvosi szolgálatokat hajlandók teljesíteni, a megköteendő egyezményhez képest 8 frt terjedhető napidíjban, azon felül az utiköltségek megtérítésében részesülhetnek. Felhívjuk tehát mindazon szigorló orvosok, sebészek és orvostudorok, kik a fentebbi esetben a katonai kórházakban orvosi működésre vállalkoznak, f. é. december 15-éig, Arad sz. kir. városi orvosi hivatalnál bejegyzés végett jelentkezni sziveskedjenek.

A városi tanács.

CACAO

CHOCOLADE

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

melyek az első bécsi könyvhamvászati kiállításán a legmagasabb díjjal, a kitüntetések oklevéllel lettek megjutalmazva, csak hatóságilag beiktatott védjegyük és cégük alatt valódiak. Kapható minden hírneves kereskedő urnál és csemegekereskedőnél, Aradon

ELIAS ARMIN urnál.

Vidékre postai utánvétellel küldetnek szét.

Victor Schmidt & Söhne,

cs. kir. orsz. enged. gyárosok.

Gyár és központi szétküldési hely: Bécs,

V. Allee-gasse, Nr. 48. (a déli vasút mellé.)

A „Széchenyi irodalmi intézet”

papír, író, és rajzszekerkeskedésében (főter, Neuman-ház),

következő különlegességek kaphatók:

- Az „Aradi Képes Naptár”, több mint száz képpel, ára 1 frt.
- Excelsior tolltartók, előkészüléssel, hogy hosszabb ideig csak egyszer kell tentába mártani a tollat, 8 krtól 50-ig.
- Tollkülönlegességek: rondíras, rasztírozás, kottalénázásra stb.
- Automat-írók, egy darab 30 kr; díszes gyöngyház kiállításal 1.10-1.20-ig.
- Japáni papír, (elszakíthatlan) értékes okmányok felvételére, 4 krtól 10-ig.
- Kiváló szép levélpapír, 10-20-25-50-100 darab egy tokban, ugyanannyi borítékkal 10 krtól 2.50-ig.

Azonkívül bármintemű a papír, író- és rajzszekerkeskedés szakmájába

vágó tárgyak különösen iskolai eszközök sat.

A könyvkötéshez szükséges

mindennemű papirok és vásznak

jutányos áron kaphatók.